

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Michał Kietsznia

DOOŚ-210d/2406/08/09/is

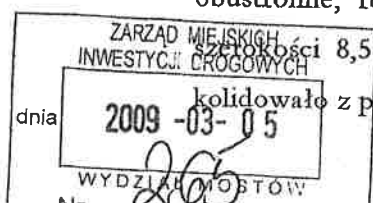
DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071 ze zm.), po rozpatrzeniu odwołania panów Aleksandra Buczyńskiego oraz Wojciecha Szymalskiego z dnia 2 kwietnia 2008 r., znak: ZM-08-0251-01-WS reprezentujących Stowarzyszenie Zielone Mazowsze, od decyzji Wojewody Mazowieckiego z dnia 5 marca 2008 roku, znak: WŚR.I.SK.6613/1/61/07, określającej środowiskowe warunki dla przedsięwzięcia polegającego na przebudowie ul. Andersa i ul. Mickiewicza wraz z wiaduktem nad torami PKP i ul. Słomińskiego na odcinku od ul. Międzyparkowej do Pl. Inwalidów na terenie Dzielnicy Śródmieście i Dzielnicy Żoliborz m.st. Warszawy,

1. W załączniku do decyzji pn. „Załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, wydanej przez Wojewodę Mazowieckiego z dnia 05 marca 2008 r. (znak: WŚR.I.SK/6613/1/61/07)”

uchylam pkt 1 i w tym zakresie orzekam:

1. „Rodzaj, skala i usytuowanie przedsięwzięcia: planowana inwestycja dotyczy przebudowy ulicy G (główniej). Projekt przebudowy polegać będzie na budowie drugiego pasa jezdni Al. Gen. Andersa oraz ul. Mickiewicza wraz z budową nowych wiaduktów nad torami dworca gdańskiego PKP oraz ul. Słomińskiego. Na odcinku ok. 650 m, zaczynającym się od ślimaka zjazdu na ul. Słomińskiego a kończącym się na skrzyżowaniu z ul. Gen. Zajączka powstanie ulica z dwoma rozdzielonymi jezdniami (jezdni zachodnia o szerokości 7,0 m i jezdnia po stronie wschodniej o szerokości ok. 6 m), a także obustronne, rozdzielone chodniki i ścieżki rowerowe oraz torowisko tramwajowe o szerokości 8,5 metra zlokalizowane na wiadukcie wschodnim, w taki sposób aby nie kolidowało z pasami ruchu na jezdniach.

Trzy wiadukty będą stanowiły trzy niezależne konstrukcje tzn.: wiadukt zachodni, wiadukt centralny, wiadukt wschodni i będą miały następujące parametry: długość całkowita każdego z nich 213 m, szerokość wiaduktów skrajnych 13,55 m, wiadukt centralny szer. 8,20 m. Zakres rzeczowy przedmiotowej inwestycji obejmuje m.in.: rozbiorke istniejących i budowę nowych wiaduktów, budowę chodników i ciągów rowerowych, budowę przystanków autobusowych, przebudowę torowiska i trakcji linii tramwajowej, zabezpieczenie i przebudowę istniejącego uzbrojenia kolidującego z inwestycją: kable energetyczne SN NN i teletechniczne, wodociąg, kanalizację, oświetlenie uliczne, gazociąg itp., zabezpieczenie i przebudowę sieci i urządzeń kolejowych: trakcja kolejowa, energetyka, telekomunikacja. Zapewnione zostanie także wykonanie bezpośrednich połączeń dla pieszych pomiędzy wiaduktem a peronami kolejowymi stacji Warszawa Gdańska oraz połączeń pomiędzy przystankami komunikacji zbiorowej zlokalizowanymi na wiadukcie i w ciągu ulicy Słomińskiego. Przewiduje się zastosowanie takich rozwiązań jak: wykonanie zejść na perony nr 3 i 4, zainstalowanie wind umożliwiających połączenie przystanków na wiadukcie z poziomem ulicy Słomińskiego, dopuszcza się wytyczenie przejścia dla pieszych w poziomie torowiska na wiadukcie. Modernizacja ulic wykonana zostanie po śladzie istniejącego pasa drogowego i nie naruszy istniejących układów urbanistycznych, nie ma też kolizji z istniejącymi w okolicy zasobami dóbr kulturowych i miejscami pamięci narodowej, ani terenami o dużych wartościach przyrodniczych."

2. w pozostałej części utrzymuję zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

W dniu 5 marca 2008 roku Wojewoda Mazowiecki wydał decyzję, znak: WŚR.I.SK.6613/1/61/07, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na *przebudowie ul. Andersa i ul. Mickiewicza wraz z wiaduktem nad torami PKP i ul. Słomińskiego, na odcinku od ul. Międzyparkowej do pl. Inwalidów, na terenie dzielnicy Śródmieście i dzielnicy Żoliborz m. st. Warszawy.*

Od wymienionej wyżej decyzji odwołali się panowie Aleksander Buczyński oraz Wojciech Szymalski, reprezentujący Stowarzyszenie Zielone Mazowsze. Stowarzyszenie to uczestniczyło w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na prawach strony. W odwołaniu oraz w nadesłanym później uzupełnieniu z dnia 28 kwietnia 2008 roku Stowarzyszenie wnosiło o uchylenie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Strona podnosiła między innymi kwestię wewnętrznej sprzeczności decyzji, wskazując że decyzję wydano dla „variantu I – z asymetrycznym usytuowaniem torowiska”, podczas gdy opis przedsięwzięcia w uzasadnieniu oraz w załączniku do decyzji zawiera odmienną charakterystykę

przedsięwzięcia, zgodnie z którą pod torowisko tramwajowe przeznacza się centralny z trzech planowanych do budowy wiaduktów.

Zarzucano również naruszenie art. 46, ust. 1a Poś i nieuzasadnione dzielenie przedsięwzięcia, a także brak jego zgodności odnośnie klasy przebudowywanej drogi, z zapisami „*Studium Uwarunkowań i Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Stołecznego Warszawy z 2006 roku*”.

Stowarzyszenie podkreślało, że w uzasadnieniu decyzji błędnie przyjęto, że w ramach planowanej inwestycji uwzględniono zgłaszane w toku postępowania postulaty, w tym związane z: nie powiększaniem przepustowości ul. Andersa, zapewnieniem bezkolizyjnego ruchu tramwajów i samochodów, a także związane z rozwiązaniami dotyczącymi ruchu pieszego (bezpośrednie połączenia pomiędzy przystankami komunikacji miejskiej zlokalizowanymi na wiadukcie a stacją PKP Dworzec Gdański oraz przystankiem tramwajowym na ulicy Słomińskiego) oraz z zapewnieniem możliwości bezpiecznego przejazdu rowerem pod wiaduktem, po którym prowadzona jest ul. Andersa.

Strona zarzucała również brak wyznaczenia granic obszaru ograniczonego użytkowania w związku z emisją hałasu, a także brak rozpatrzenia i opisanie w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oddziaływań długookresowych. Odnośnie raportu wskazywano dodatkowo na niezgodność z wymaganiami dotyczącymi analizy wariantów, określonymi w art. 52 ust. 1 pkt 3) *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. Nr 25, poz. 150 z 2008 r. *z późn. zm.*) i brak opisu wariantu zerowego.

Zgłoszono także zarzut niedopełnienia przez Wojewodę Mazowieckiego obowiązku skutecznego poinformowania zainteresowanej społeczności o prowadzonym postępowaniu.

Rozpatrując sprawę w związku z wniesionym odwołaniem stwierdzono, co następuje.

Biorąc pod uwagę zapis art. 153 ust. 1 *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227), dotyczący spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie wyżej wymienionej ustawy i niezakończonych decyzją ostateczną, sprawę rozpatrzono w oparciu o dotychczasowe przepisy *ustawy dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, *z późn. zm.*), przy czym kompetencje ministra właściwego do spraw środowiska przejął Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Odmówiono słuszności zarzutowi wewnętrznej sprzeczności decyzji w odniesieniu do wybranego wariantu realizacji przedsięwzięcia. Jakkolwiek raport o oddziaływaniu na środowisko zawierał mało precyzyjny opis wariantów przedsięwzięcia, jednak w toku postępowania Wojewoda Mazowiecki uzyskał od inwestora wyjaśnienia, co pozwoliło na jednoznaczne ustalenie stanu faktycznego. Zgodnie z analizowaną w sprawie dokumentacją należy wyjaśnić, że w ramach przedsięwzięcia wybudowane zostaną trzy wiadukty (określane jako: zachodni, tramwajowy i wschodni). Pomimo nazywania wiaduktu centralnego mianem „tramwajowego”,

torowisko zostanie ułożone na wiadukcie wschodnim, tak aby zachować istniejący obecnie na tym odcinku bezkolizyjny ruch samochodów i komunikacji szynowej. Wykorzystanie wiaduktu „tramwajowego” do poprowadzenia torów mogłoby ewentualnie nastąpić dopiero w wyniku realizacji innej inwestycji (nie objętej obecnym wnioskiem inwestora), polegającej na przebudowie ciągu ulic na odcinku od pl. Bankowego do pl. Wilsona.

Rozpatrując zarzut nieuzasadnionego dzielenia przedsięwzięcia i naruszenia tym samym art. 46 ust. 1a *Poś* należy stwierdzić, że przepis ten nie może być interpretowany w sposób, który ograniczałby prawo inwestora do określania zakresu i granic danego przedsięwzięcia. Wydzielenie przedsięwzięcia z większego zadania inwestycyjnego jest dopuszczalne o ile nie prowadzi do uniknięcia procedury oceny oddziaływania na środowisko wraz z oceną ewentualnego kumulowania się oddziaływań. Pogląd taki znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowym (m. in. wyrok IV SA/Wa 2358/07 z dnia 5 lutego 2008 r.). W ocenie organu odwoławczego, inwestycja polegająca na przebudowie odcinka istniejącej ulicy, prowadzona ze względu na zły stan techniczny wiaduktu drogowego, stanowi naturalnie wyodrębnione, samodzielne przedsięwzięcie.

Podnoszony w odwołaniu brak zgodności przedsięwzięcia z zapisami „*Studium Uwarunkowań i Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Stołecznego Warszawy z 2006 roku*”, nie stanowił o wadze prawnej zaskarżonej decyzji. Zgodnie z art. 56 ust 1 *Poś* wymagane jest stwierdzenie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego o ile został on uchwalony. Co więcej stwierdzić można, że dla części badanego w toku postępowania obszaru, obowiązuje uchwalony w dniu 10.10.2006r. miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Żoliborza Historycznego, zgodnie z którym ciąg drogowy w ul. Mickiewicza ma funkcję ulicy głównej.

Odmówiono słuszności zarzutowi niewłaściwego rozpatrzenia i uwzględnienia w decyzji postulatów zgłaszanych przez Stowarzyszenie. Zgodnie z art. 32 ust 1 pkt 3) *Poś* przed wydaniem decyzji wymagających udziału społeczeństwa właściwy organ administracji rozpatruje zgłoszone uwagi i wnioski, zaś zgodnie z art. 56 ust 8 *Poś* informacja o sposobie ich wykorzystania powinna znaleźć się w uzasadnieniu wydanej decyzji. Z treści zaskarżonej decyzji wynika, że Wojewoda Mazowiecki wypełnił opisane wyżej wymagania. W uzasadnieniu decyzji wyjaśniono między innymi, że w wyniku realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia nie nastąpi podniesienie przepustowości ciągu ulic prowadzących do centrum miasta. Zgodzić należy się również z tym, że nie nastąpi wydłużenie czasu przejazdu tramwajów bowiem nie dojdzie do krzyżowania się torowiska z pasami ruchu przeznaczonymi dla samochodów. Uzasadnienie decyzji odnosi się także do pozostałych postulatów, które dotyczą szczegółowych rozwiązań projektowych, niezwiązanych bezpośrednio z oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Odnosząc się do problemu związanego z emisją hałasu należy zauważyć, że Wojewoda Mazowiecki nałożył na inwestora obowiązki mające na celu ograniczenie oddziaływania hałasu

(m. in. wymóg zastosowania „cichej” nawierzchni oraz torowisk o niskiej emisji hałasu). Ustalone w decyzji warunki wykroczyły ponad propozycje zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Dodatkowo w trosce o klimat akustyczny i warunki życia osób zamieszkałych w obszarze narażonym na oddziaływanie ze strony przedsięwzięcia wojewoda nałożył obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, mającej na celu zweryfikowanie skuteczności zastosowanych rozwiązań i odnoszącej się w razie potrzeby do kwestii utworzenia zgodnie z art. 135 ust. 1 *Paś obszaru ograniczonego użytkowania*.

Stwierdzić należy, że zarzut braku rozpatrzenia oddziaływań długookresowych jest pozbawiony podstaw bowiem oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko (hałas, zanieczyszczenie powietrza) było analizowane w raporcie w oparciu o założenie obciążenia ruchem według prognozy na rok 2015.

Zgodzić należy się z odwołującymi się, że w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko brakuje osobnego rozdziału, w którym opisany zostałby wariant zerowy, polegający na niepodjęciu przedsięwzięcia. Jednocześnie należy jednak wziąć pod uwagę, że dokumentacja zawiera informacje na temat stanu środowiska w zasięgu oddziaływania eksploatowanej obecnie drogi, odnosząc się między innymi do emisji hałasu (pomiarów w stanie istniejącym) oraz do zanieczyszczenia powietrza. Możliwa jest tym samym ocena skutków braku realizacji przedsięwzięcia. W związku z powyższym uznano, że brak wyodrębnionego rozdziału zawierającego opis wariantu zerowego nie stanowi w tym przypadku wystarczającej podstawy do uchylenia decyzji.

Odnosząc się do ostatniego zarzutu zawartego w odwołaniu należy stwierdzić, że z analizowanych akt sprawy nie wynika, aby naruszono przepisy dotyczące umożliwienia udziału społeczeństwa w postępowaniu prowadzonym przez Wojewodę Mazowieckiego, który podawał do publicznej wiadomości informacje na temat prowadzonego postępowania, w tym o możliwości, miejscu i 21 terminie składania uwag i wniosków w związku z planowanym przedsięwzięciem.

W toku postępowania odwoławczego inwestor przeprowadził dodatkowe konsultacje ze Stowarzyszeniem Zielone Mazowsze w których, których osiągnięto porozumienie co do kluczowych dla Stowarzyszenia postulatów. Ustalenia dotyczące osiągniętego porozumienia zostały przedstawione w protokole, podpisanym przez strony prowadzące rozmowy. W piśmie z dnia 30 stycznia br., znak: ZM-09-0215-07-AB odwołujący się zwrócili się z prośbą o rozstrzygnięcie sprawy, z uwzględnieniem wyników wspomnianych wyżej rozmów. Jednocześnie w piśmie zaznaczono, że Stowarzyszenie nie wnosi zastrzeżeń do pozostałych określonych w sentencji zaskarżonej decyzji warunków, które nie były przedmiotem wspomnianych wyżej rozmów.

Odnosząc się do zawartego w piśmie z dnia 30 stycznia br. wniosku odwołujących się o rozstrzygnięcie sprawy co do istoty i uwzględnienie ustaleń z rozmów przeprowadzonych

między odwołującymi się a przedstawicielami inwestora, należy stwierdzić, że proponowane rozwiązania dotyczące prowadzenia ruchu pieszych, pasażerów komunikacji zbiorowej i rowerzystów są celowe i prowadzą do zwiększenia funkcjonalności planowanej inwestycji z punktu widzenia jej użytkowników, ale nie stanowią środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia.

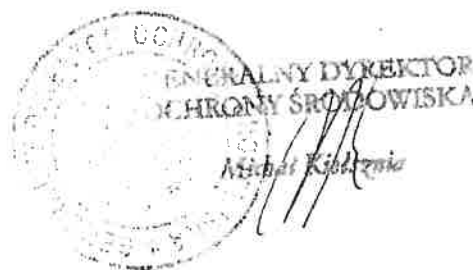
W związku z powyższym, orzeczono o zmianie pkt 1 załączonej do decyzji charakterystyki przedsięwzięcia, uwzględniając ustalenia powzięte w ramach ww. porozumienia. W opisie przedsięwzięcia uwzględniono między innymi postulat związany ze zmianą projektowanych elementów drogi, wprowadzaną w celu umożliwienia rozdzielenia ruchu pieszych i ruchu rowerzystów, a także postulaty związane z zapewnieniem wykonania odpowiednich połączeń dla pieszych pomiędzy przystankami komunikacji zbiorowej na wiadukcie i pod nim oraz pomiędzy wiaduktem a peronami stacji kolejowej Warszawa Gdańska.

Dodatkowo należy podkreślić, że w postępowaniu odwoławczym nie było możliwe uwzględnienie postulatu wykonania drogi rowerowej w ciągu ulicy Słomińskiego oraz orzekanie co do możliwości wykonywania w przyszłości innych inwestycji mających na celu przebudowę ulic Andersa i Mickiewicza (np. na odcinku od pl. Bankowego do pl. Wilsona), bowiem oba te postulaty przekraczają zakres inwestycji objętej wnioskiem inwestora o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W związku z powyższym orzekam jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję można wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

Otrzymują:

- Stowarzyszenie Zielone Mazowsze,
- Pani Anna Piotrowska, p. o. Naczelnego Dyrektora Zarządu Miejskich Inwestycji Drogowych, ul. Chmielna 120, 00-801 Warszawa.

Do wiadomości:

- Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie, pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa.